

Đọc Lại Lá Thư Cũ Số 54

(Xuân Nhâm Thân, Năm Thứ 17, Tháng 1 Năm 1992)

AH Trần Trung Trực

1- Bài Thơ Chúc Tết của AH Lê Mộng Hùng.

Nhân dịp đầu Xuân, AH Lê Mộng Hùng chúc Tết tất cả AH và mong muốn Quê Hương sớm trở lại Tự Do, Thanh Bình và An Lạc. Cũng như tôi nhớ hồi đó, toàn thể AHCC mong một ngày rất gần, như những nước cộng sản Âu Châu sụp đổ, cộng sản Việt Nam cũng đổ theo. Nhưng chỉ là mộng mơ, Quê Hương vẫn nằm trong kìm kẹp của chế độ cộng sản, và có thể trở thành chư hầu của Trung Cộng.

Tôi xin chúc lại Quê Hương 2 câu đôi của AH Tôn Thất Thiều:

*“Nửa mỗi giang sơn loang tử hận,
Trọn niềm dân tộc sánh tình thương.*

*Tết đến xông xáo mơ hậu chiến,
Xuân về thao thức nhớ tiền nhân.”*

Cám ơn AH Lê Mộng Hùng. Xin AH giúp ý kiến cho BPT Lá Thư làm tốt đẹp hơn.

2- Bài Bà Con Công Chánh Tại Khu 4 Công Chánh California của AH Áo Vải.

Cám ơn AH, đọc xong bài này, tôi có cảm tưởng như sống lại thời gian ở VN: thong dong và làm việc giống như sống trong 1 gia đình Công Chánh: đùm bọc, giúp đỡ nhau trong một gia đình. Tôi làm cho TxDOT (Texas Department of Transportation), không có nhiều người VN làm. Khi tôi làm, chắc cả TxDOT có khoảng 1 hay 2 người, bây giờ khoảng 10 người thôi, không xum xê như ở California, một khu mà có đến 54 người Việt. Và nhiều khu khác nữa, đặc biệt khu 7 ở LA chắc cũng hơn 100 người VN. Như vậy, Caltrans có khoảng 200 đến 300 người Việt.

AH nói “Khu 4 Công Chánh Cali bao gồm địa hạt quanh vùng vịnh San Francisco. Anh em

Việt Nam làm cho Khu 4 này có 54 người tất cả. Trong đó, họa viên và chuyên viên kỹ thuật 3 người, kỹ sư Điện 4 người, kỹ sư Công Chánh 47 ngườiNgoài trừ vài ba anh làm construction lưu lạc ngoài công trường, còn đa số tụ tập ở 3 trụ sở chính, hai tòa nhà ở San Francisco và một ở San Jose ...”

AH cho biết, thường anh em gặp nhau trao đổi tiếng Việt ồn ào. Đôi khi cãi nhau chuyện chính trị huyền não, làm các ông bạn xí khác không hiểu mấy ông này nói gì mà nhí nhăng ồn ào đến thế... Một tục lệ được anh em áp dụng là “Ma cũ đón mừng Ma mới”. Mỗi khi có một người Việt Nam đến làm việc, thì anh em mời Ma mới đi ăn một bữa, để ra mắt và giới thiệu Ma cũ. Để Ma mới có gì bỏ ngỡ thì hỏi han đường đi nước bước, cho đỡ lo lắng. Điều quan trọng nhất là làm cho người mới đến thấy ấm áp tình Quê Hương ... Ngoài việc đãi người mới đến, anh nào ra đi cũng được đãi một bữa nhậu Tiễn Chân, đầu từ vẫn phòng ra công trường, chứ không cần nói đến một khu Công Chánh khác ...

Thật thâm tình. Trước đây, tôi làm trong một ty của TxDOT, tình anh em làm trong ty cũng rất thân, giúp nhau công việc nhà, cùng nhau mua những dụng cụ sửa nhà, v.v.. Nhưng sau đó, đổi về làm ở trung ương, tình cảm đó không có nữa, xa dần đi.

AH còn so sánh công việc làm cho hãng tư và công chức và rất nhiều điểm anh em làm công chức được hưởng, như phè phè không sợ thất nghiệp, làm việc hàng ngày còn khỏe hơn về hưu ở nhà với vợ, nghe vợ nói hay sai vặt. Tôi thấy rất đúng. Trước đây, sau một thời gian làm và tôi quen việc rồi, tất cả công việc đều do tôi định đoạt. Nhiều khi

cả tháng, tôi ngồi đọc sách. Sau đó, vì TxDOT vẫn cần tôi làm, tôi được làm tại nhà trong khoảng vài năm, làm chuyện nhà nữa.

Xin quý AH xem lại bài để hồi tưởng đến những ngày đẹp đẽ đã qua đi.

3- Bài Quan Vấn Đề Tái Thiết Hạ Tầng Cơ Sở Cho Một Nước Tự Do Việt Nam của cố AH Nguyễn Xuân Hiếu.

Tôi có dịp gặp cố AH khoảng 2 lần trong 2 cuộc họp AHCC khi tôi di chuyển về Austin, TX. Sau đó AH di chuyển về Cali và từ đó tôi không có dịp gặp lại. Bài này là lần đầu tiên tôi đọc.

Bài này viết vào hồi các nước cộng sản Âu Châu sụp đổ và AH nói lên nguyện vọng của một người Việt yêu quê hương, mong muốn tái thiết đất nước sau thời gian dân tình chịu sự thống khổ của cộng sản và không còn tự do.

Mở đầu, AH nói “Sau những biến cố chính trị đột ngột xảy ra tại Liên Bang Xô Viết trong tháng tám vừa qua, người ta thấy rằng Liên Xô và đứng đầu là Cộng Hòa Nga dứt khoát ra khỏi chủ nghĩa cộng sản là tất nhiên. Các nước Tây Phương đồng ý như vậy, và bắt đầu thực tế tính xem họ sẽ tốn hết bao nhiêu tiền để “chुộc” để quốc này ra khỏi hệ thống kinh tế tập trung xã hội chủ nghĩa ...”

Sau khi thấy vậy, AH mong và hy vọng Việt Nam sớm muộn cũng thoát khỏi ách thống trị cộng sản, và đặt vấn đề tái thiết nước Việt Nam dân chủ như thế nào? AH chia bài thành 3 phần: Phạm Vi Tìm Hiểu, Cơ Sở Nghiên Cứu và Tiến Trình Nghiên Cứu.

Về Phạm Vi Tìm Hiểu, AH nói “Khi nói đến “hạ tầng cơ sở”, người ta có thể hiểu theo nhiều nghĩa, từ rộng đến hẹp, và tùy theo đó mà nêu vấn đề nghiên cứu ... Trong một ý hẹp, hạ tầng cơ sở gồm những kiến trúc vật chất thuộc lãnh vực giao thông công chánh gồm có đường sá, cầu cống, thương hải cảng, hỏa xa, hàng không, phi đạo, phi trường ...”

Để gom lại, AH nói “Trong phạm vi trình bày vấn đề, để gợi ý thảo luận ở đây, hạ tầng cơ sở được hiểu theo ý nghĩa thứ ba, không quá hạn hẹp trong lãnh vực giao thông công chánh, nhưng cũng không mở rộng sang những lãnh vực kinh tế, tài chánh, giáo dục, pháp lý khác.

Về Cơ Sở Nghiên Cứu, AH cho biết “... Trên thế giới hiện nay, có nhiều định chế quốc tế như Ngân Hàng Thế Giới, Ngân Hàng Phát Triển Á Châu, hoặc Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế, Cơ Quan Phát Triển Kỹ Nghệ (UNIDO) và Chương Trình Phát Triển (UNDP) của Liên Hiệp Quốc đã gửi những phái đoàn sang Việt Nam lượng tình hình. Kết quả của những chuyến đi khảo sát này là nhiều phúc trình nghiên cứu đã được hoàn thành, có bản được phổ biến có bản chưa. Các chuyên viên Việt Nam ở bên ngoài rất cần tài liệu này ...”

Tôi đồng ý với AH về điểm này. Tuy nhiên, những khảo sát của chuyên viên nước ngoài chỉ nhìn hạ tầng cơ sở Việt Nam theo con mắt của người ngoại quốc, chúng ta phải thêm những thực trạng của hạ tầng cơ sở và lập một dự án hoàn thiện.

Về Tiến Trình Nghiên Cứu, AH cho biết “... Trước tiên, người ta không thể nói tới việc tái thiết một hệ thống hạ tầng cơ sở cấp quốc gia mà không khảo sát và lượng định về tình hình thực tế. Thí dụ, về mặt hiện tình cơ sở hiện nay, chúng ta có những gì, tình trạng khai thác ra sao, và chúng ta cần biết cho từng lãnh vực, ở từng vùng. Chẳng hạn như hệ thống hỏa xa ngày nay còn những gì, bao nhiêu cây số khai thác được, mức độ bảo trì ra sao, tại mỗi vùng, mỗi tỉnh ...”

Tôi hoàn toàn đồng ý với AH về điểm này. Chúng ta cần khảo sát tận tường từng vấn đề sao cho sát với thực tế để thi hành và kết quả đúng với hiện trạng.

Để kết luận, AH nói “... việc nghiên cứu nhu cầu tái thiết hạ tầng cơ sở kinh tế Việt Nam sẽ phải trải qua nhiều giai đoạn, theo một trình

tự hợp lý nào đó...” Tùy theo lứa tuổi AH đề nghị cùng nhau làm để công việc phát triển kinh tế hạ tầng cơ sở thành công. Sau đó, AH đề nghị Hội Khoa Học Và Kỹ Thuật Việt Nam là một môi trường thuận lợi.

Cám ơn cố AH. Chuyện đó đã hơn 30 năm nay và không được như chúng ta mong đợi. Tuy nhiên, những tư tưởng mà AH nêu ra, tôi nghĩ sẽ không bỏ qua, và trong tương lai, khi Việt Nam thoát khỏi gông cùm cộng sản, và được độc lập và tự do, những thế hệ con em tiếp nối sẽ làm và sẽ ghi nhận.

4- Bài Đông Tây Gặp Nhau Trong Khoa Học Huyền Bí của AH Lê Quang Tiềm.

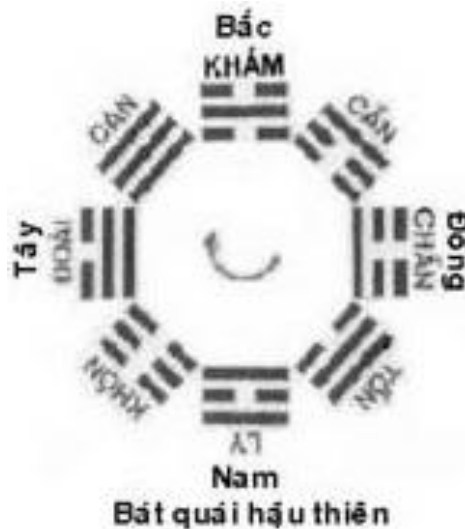
Theo Lá Thư về phần cuối bài, AH Lê Khắc Thí có nói AH Lê Quang Tiềm là bạn thân với cố AH Vương Chí Hổ, xếp của tôi ở Tòa Đô Chánh. Tôi xin chào AH Tiên Bôi Lê Quang Tiềm và cho tôi xin bàn qua bài này. Tôi tin vào khoa Tử Vi Đông Phương, nhưng không biết về khoa học này. Đây là lần đầu tôi được đọc một bài về khoa học huyền bí này. Chắc có rất nhiều sai sót, xin các AH tha thứ cho.

Mở đầu, AH cho biết “Khoa Tử Vi Đông Phương đã có từ đời vua Phục Hy bên Tàu, 2800 BC. Theo sử sách của Trung Quốc, một con rùa lớn đã xuất hiện trên sông Lạc, trên lưng con rùa có hình vẽ mà các nhà chiêm tinh gia gọi là Long Mã Hà đồ. Vua Phục Hy xem hình tượng trên Long Mã rồi chế ra Tiên Thiên Bát Quái. Vua Phục Hy cùng một số chiêm tinh gia nổi tiếng thời đó đi du ngoạn trên núi cao, quan sát mặt trời, mặt trăng, các tinh tú, các phương hướng và sự biến hóa của vạn vật và căn cứ theo Bát Quái như hình quả địa cầu tức là trái đất , rồi lập một bản đồ là 8x8 bằng 64 cung: theo sách dịch gọi là 64 quẻ.”

“... Tám hình thể đó là:

- 1- Cung Càn (Trời) hướng Tây Bắc
- 2- Cung Khảm (Nước) hướng chánh Bắc
- 3- Cung Cấn (Núi) hướng Đông Bắc
- 4- Cung Chấn (Điện, Sấm Sét) hướng Đông

- 5- Cung Tốn (Gió) hướng Đông Nam
- 6- Cung Ly (Lửa) hướng Nam
- 7- Cung Khôn (Đất) hướng Tây Nam
- 8- Cung Đoài (Đầm, depression) hướng Tây

Hình Bát Quái, tức quả địa cầu, lại chia thành 12 địa chi (nhánh của trái đất): Tý (cung Khảm), Sửu, Dần (cung Cấn), Mão (cung Chấn), Thìn, Tỵ (cung Tốn), Ngọ (cung Ly), Mùi, Thân (cung Khôn), Dậu (cung Đoài), Tuất, Hợi (cung Càn).

Ngoài 12 địa chi, các chuyên gia đời vua Phục Hy căn cứ theo Thiên Văn, đặc biệt là mặt trăng và sao Bắc Đẩu lập thêm 10 thiên can (gốc Trời) để phối hợp với 12 địa chi. 10 Thiên Can đó là: Giáp, Ất (phương Đông), Bính, Đinh (phương Nam), Mậu, Kỷ (Trung Ương), Canh, Tân (phương Tây), Nhâm, Quý (phương Bắc).

Ngoài ra, theo luật sinh hóa của Âm Dương, tức là mặt Trời mặt Trăng, cũng như khí Âm khí Dương, thì trong cơ thể con người chúng ta cũng như vạn vật cũng cần có khí âm khí dương mới tồn tại được, cũng như giây điện cần có giây nóng giây nguội mới phát sinh ra điện. Vì vậy, các chiêm tinh gia mới tìm ra ngũ hành, tức là 5 thể cấu kết với nhau để sinh sống, đó là Kim (sắt, vàng), Mộc (gỗ), Thủy (nước), Hỏa (lửa), Thổ (đất).

Các chiêm tinh gia và lý thuyết gia Á Đông khi đã có sẵn yếu tố và chi tiết của vòng Bát Quái tức quả

địa cầu và căn cứ theo Ngũ Hành, Thiên Can, Địa Chi cũng như sự nghiên cứu tỉ mỉ về vận chuyển mặt trăng, về không gian và thời gian; những hiện tượng trong trời đất và cảnh vật trên mặt địa cầu đã vận chuyển theo 4 mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông, cũng như sự luân chuyển 12 vòng trăng tròn, và hiện tượng thiên văn đã lập ra được Âm Lịch, các lý số để tính năm sinh, tháng sinh, ngày sinh và giờ sinh cũng như Mệnh thuộc trong Ngũ Hành: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ....”

Sau đó AH đã bàn về tuổi của 12 can chi. Xin quý AH xem lại. Sau đây tôi xin bàn thêm vài điểm.

Tôi tin và phục tài những người lập và bổ túc cho khoa Tử Vi. Nó không tuyệt đối đoán được chi tiết rành mạch của con người. Nhưng nó cho biết những gì sẽ xảy ra cho con người. Chuyện này tùy thuộc người giải số Tử Vi, có uyên thâm hay không. Chúng ta chỉ là một trong hơn 7 tỉ người sống trên trái đất. Và Trái Đất chúng ta đang cư ngụ chỉ là một hành tinh trong hơn 10 tỉ hành tinh đang xoay vòng trong vũ trụ. Vậy, các AHCC sẽ thấy Tạo Hóa có một kiến thức và quyền hạn vô chùng!!!!

5- Bài Một Vài Cảm Nghĩ về AHCC của AH Lê Văn Cuối.

Bài của AH dài đến 3 trang, nhưng mở đầu AH đã nói đến những ngày cuối cùng của Đất Nước, và

các chuyện khác gần 2 trang, chỉ khoảng 1 trang nói về hội AHCC. Cám ơn AH nhiều.

Theo tôi, hội AHCC chỉ có mục đích “Giữ Cho Còn Có Nhau” thôi. Những cuộc họp của AHCC địa phương chỉ có mục đích gặp gỡ, chuyện trò và ăn uống. Ở San Jose, một số AHCC họp mặt ăn uống với nhau hàng tuần. Ở miền Nam Cali bây giờ hàng tháng gặp gỡ nhau. Tôi nghĩ nếu mình có phương tiện ngồi lại gặp gỡ nhau mà không làm, đến khi bệnh hoạn đi không được, thì sẽ hối hận; như một cố AHCC mà tôi đến thăm, nói với tôi “ao ước được lái xe đi ăn một tô phở”. Mong các AHCC khác cho thêm ý kiến.

6- Bài Hồi Ký “Lên Non Tìm Đông Hoa Vàng” của AH Lê Ngọc Diệp.

Cám ơn AH Lê Ngọc Diệp, bài AH dài 10 trang nói về chuyện các AH lên Yosemite National Park chơi và tình cờ gặp bạn cũ, Thạch, và kể chi tiết câu chuyện thật tỉ mỉ. Tôi không có trí nhớ và không thể làm được như vậy. Đọc xong bài này, tôi có cảm tưởng như là sống trong một xã hội huyền ảo. Văn của AH thật óng ả, nhẹ nhàng, uyển chuyển, đọc 10 trang mà không chán.

Mở đầu, AH nói “... Thiên Đàng Yosemite National Park cao 10,000 ft (3300m), đường kính 40 miles (60 km), cách xa San Francisco 4 giờ lái xe. Mùa Xuân đẹp nhất vào lễ Phục Sinh (Easter), tuyết bắt đầu tan, nhưng màu trắng vẫn còn phủ khắp không gian vô tận. Nơi đâu cũng là thác Cam Ly, thác Pongour, nước chảy âm âm, hoa puppies cánh mỏng như giấy, đủ màu, đủ cỡ, ngả nghiêng theo chiều gió, vuốt lấy chân ta. Mùa Hè, dù không có ve sầu, không có phượng đỏ, nhưng có bướm, có chuồn chuồn, có những động vật tí xíu không tên, đã từng là bạn thân ta từ lúc bé mà tưởng chừng trong đời không gặp lại chúng nữa. ...”

Sau đó AH nói đến Mùa Thu và Mùa Đông ở Yosemite. Mùa nào cũng đẹp và quyến rũ. AH nói “... Có đến Yosemite ta mới hiểu những bức tranh Tàu vẽ cây, đá chập chờn ôm lấy mây, với cầu khỉ, với bonsai vĩ đại là có thật ... Cái dở Yosemite là

mùa hè du khách quá đông, tưởng chừng như trại tị nạn Kurd bên Iraq. Có người thích mượn cabin hay camp ground ở ngoài phạm vi park, ngày vô park chơi, tôi ra ngoài ngủ yên tĩnh hơn. Hồ Hetch Hetchy Reservoir nằm ngoài vòng đai park, cách cổng vào 30 miles. Hồ rộng 1 mile, dài 10 miles, là một thắng cảnh hoang vu, gần như không có du khách ... Cảnh đẹp là văn phòng của Hetch Hetchy Reservoir, Water Dept. of Water, Bureau of Light, Heat and Power. Du khách muốn đi quanh hồ phải đậu xe ở đây và đi bộ vào."

Về lên non, AH cho biết : "Đêm đầu ở camp ground ngoài cổng vào Yosemite ngủ không được vì phải thử trò chơi ...ma quái của Đ., chúng tôi quyết định hôm sau đi bộ quanh bờ hồ để quên đi những gì đang lên và đang xuống của cuộc đời. Chúng tôi, 5 cặp, xuống xe và đi vào đập lúc 10 giờ. Hành trang gồm khô bò, bánh mì, lạp xưởng, trái cây và nước uống, dự định trở về xe lúc 6 giờ tối ...Bốn giờ chiều, ai nấy mệt nhoài, men bờ hồ nhìn về phía đập mới biết mình chỉ đi được nửa đường thôi. Đi tới tiếp để đánh một vòng quanh hồ hay đi trở lại đường cũ xa như nhau, có nghĩa là ít nhất 10 giờ đêm mới đến xe. Tối nay ngủ bừa trong rừng thì chắc cũng được, nhưng gấu, muỗi, rắn rết thì làm sao?...Trời cao vun vút, vài cụm mây lững lờ trôi, trời chiều, nắng sắp tắt. Gió thoảng đưa tiếng kèn Saxophone của ai đang thổi bản Senerata của Toselli. Anh bạn H.T. cao hứng hát theo lời Việt của Phạm Duy (Chiều Tà). Ôi tiếng kèn và tiếng người hát quán quít nhau sao mà lưu luyến quá. Quả thật Saxophone là chiếc kèn có tiếng giống như người nhất ..."

AH viết tiếp "... Mọi người đứng dậy cố tìm cho ra hần là ai. Đi bộ 10 phút ra khỏi khu rậm rạp thì thấy một cái nhà nho nhỏ, cũng loại log house. Chúng tôi cố tìm thùng thơ để đọc tên gia chủ, nhưng đặc biệt nhà này không có thùng thơ. Một người trong nhà bước ra với giọng người Bắc di cư 1954: "Mấy ông Công Chánh đi đâu đây? Các chị đây phải không? Hôm nay "rồng đến nhà tôm" rồi.

Mời vào! Mời vào!" Chúng tôi ngỡ không hiểu sao trong chốn hoang vu này lại có người biết mình. Gia chủ tiếp "Thực tình nếu gặp riêng từng vị, chắc cũng không đoán là người Việt nữa chứ, đừng nói đến nghề nghiệp. Hôm nay gặp 5 vị một lượt nên nhớ ngay. Tớ tên Thoại, các vị không nhớ đâu. Năm 1954, 1955 gì đó, tớ vào trường Công Chánh một lượt với các cậu. Kỳ đó tớ đỗ một lượt vừa Công Chánh vừa Quốc Gia Hành Chánh. Vì nghĩ Quốc Gia Hành Chánh khóa thứ nhất dễ dụng võ hơn Công Chánh khóa mấy mươi nên theo Công Chánh được một tháng thì đào ngũ sang Quốc Gia Hành Chánh ... Chuyện đâu còn đó. Tôi nay chúng mình sẽ hàn huyên. Mời anh chị ở lại với chúng tôi mai về". Buồn ngủ gặp chiều manh không ai từ chối cả. Lúc ấy một cô Mỹ từ trong bước ra. Thoại giới thiệu: "Đây là 'my house" tên Ruth". Chị Ruth nói tiếng Việt còn cứng lắm"

AH còn nói rất nhiều chuyện, xin quý vị đọc lại bài cho biết tường tận, tôi chỉ xin tóm tắt đoạn sau cùng về "Cái Nhìn Về Bên Kia Bờ Đại Tây Dương" của anh Thoại, AH đã thành thực viết ra và không thêm bớt, một người nhận xét thời cuộc qua báo chí và radio và không trao đổi hay bàn luận với ai.

AH viết "...Tin tức ta ở đây được qua các báo Anh Pháp Việt, qua đài VOA, BBC, tôi nghĩ là rất gần sự thật. Ngay cả người Việt bên nhà, người Việt mới di dân qua hay cả đảng viên cộng sản chính cống cũng không có được những thông tin chính xác như ta ở đây. Hệ thống thông tin C.S. thì các anh biết rồi chứ gì. Sáng nay bao nhiêu sinh viên biểu tình là bên VN biết ngay trong khi đó ông bạn kế bên nhà bị công an dẫn đi cả tuần nay vẫn không hay biết ..."

Để kết luận, AH cho biết "... Ôi hay là ông bà chúng ta đã tiêu diệt cả dân tộc Chăm, giờ đây con cháu phải trả quả báo? Tôi không muốn tin như vậy, nhưng có lúc phải tin như vậy, các anh ơi!"

Cám ơn AH đã viết một bài dài, tả thật tỉ mỉ. Riêng tôi, không có tin tức gì tuyệt đối cả. Có thể

bị thổi phồng, có thể theo thiên ý của tác giả. Cái mà chúng ta có hiện nay trong xã hội này là Tự Do. Những tin tức rất nhiều, được tự do nhận lấy, không bị che dấu như ở xã hội cộng sản.

Tôi không tin là dân tộc mình bây giờ chịu quả báo vì đã tiêu diệt dân tộc Chàm. Bây giờ, dân Chàm là người Việt, cũng như chúng ta, ông cố ông sơ của chúng ta có thể là người Tàu hay Chàm. Cái mà chúng ta cần gìn giữ là không phân biệt nguồn gốc, cố gắng xây dựng một nước Dân Chủ và Tự Do, đùm bọc nhau.

7- Hai bài AHCC Sydney của AH Lê Cảnh Túc.

Cám ơn AH Lê Cảnh Túc về hai bài viết này, nói hết tất cả sinh hoạt AHCC Sydney từ cuộc Họp Mặt, Yểm Trợ Lá Thư, Tin Mừng, Việc Làm, Việc Học, Nhà Cửa và AH Mới. Thật đầy đủ. BPT Lá Thư mong các AHCC địa phương viết cho Lá Thư mỗi năm 2 bài về sinh hoạt AHCC tại địa phương của mình như thế này. Như vậy, dù xa cách ngàn trùng, nhưng tất cả AHCC thấy gần gũi nhau hơn, xem những tin tức, nhìn những khuôn mặt thân thương của bạn bè mình.

8- Bài AHCC Pháp Họp Mặt của cố AH Khúc Đản.

Tôi chưa một lần gặp cố AH Khúc Đản. Bài viết một trang, nhưng cũng như bài trên của AH Lê Cảnh Túc, tôi thấy hồi đó, số AH thật nhiều và hăng say đi họp hàng năm. Bây giờ một số đã về Tiên Cảnh, số còn lại tuổi cao, bệnh hoạn không còn sốt sắng nữa. Mong các AH cố gắng đi họp để có dịp hàn huyên với bạn cũ và để chụp hình cho Lá Thư. Các AHCC toàn cầu sẽ rất vui được nhìn lại bạn mình lại trên Lá Thư.

Cám ơn tất cả các AH Tiên Bôi đã viết nhiều bài thật hay và nhiều ý nghĩa. Tôi trước đây đã bỏ lỡ dịp may, đọc và học hỏi. Nhưng bây giờ, tôi đã nhìn thấy thiếu sót đó. Nếu đọc hết một Lá Thư và ghi tóm tắt lại, chắc mất cũng vài tháng. Một bài đọc và viết tóm tắt lại, tôi mất khoảng vài ngày đến

một tuần lễ. Xin các AHCC cho tôi thêm ý kiến để tôi viết khá hơn và vừa ý các AH.

Lá Thư là của chung và chỉ có một mục đích "Giữ Cho Còn Có Nhau". Xin mọi người Đồng Tâm làm và gìn giữ nó trường tồn ...

TA BIẾT CÒN EM

Mười mấy năm của đời bể khổ,
Nhuộm đen vàng trán thuở xuân xanh;
Chông chênh dưới một trời tan vỡ,
Soải bước ta đi giữa cát lằm.

Ta biết còn Em trong cõi mộng,
Nụ cười sóng sánh ánh trăng trong,
Nên ta vẫn cứ vui và sống,
Hương của ngày xưa đủ ấm lòng...

Ta biết còn Em, ôi! đôi mắt
Ngàn trùng thương xót một quê hương,
Nỗi đau chung cả trời và đất,
Tiếp sức ta trên mỗi dặm đường.

Ta biết còn Em, vì sao nhỏ,
Trao nhau ánh mắt mỗi đêm về,
Rồi mùa đông đến, Ngân hà vỡ,
Sao lẫn bờ mây, lỡ hẹn hò...

Ta biết có nhau từ dạo đó,
Là vàng trong cát thuở khai thiên,
Là cánh liểu biếc đùa trong gió,
Man mác trời xanh khúc nhạc hiền...

Ta biết còn Em, dòng suối mát,
Đường dài gió bụi bước chân xiêu,
Dừng đây vốc nước dim con khát,
Lặng ngắm mây trôi dưới nắng chiều...

Lê Phương Nguyên
Xuân Lộc, 1996